

lovforslagets § 36 (forslag til skatteforvaltningslovens § 34 a, stk. 4).

Med forslaget opnås enklere og mere ensartede regler end i dag for, hvornår forældelse af krav afledt af en skatteansættelse, fastsættelse af afgiftstilsvaret eller godtgørelse af afgift indtræder. Da samspillet mellem ansættelsesfristerne på skatteområdet og forældelsesfristerne er forholdsvis kompliceret, uddybes forslagene og virkningerne heraf nedenfor.

3.9.2.1. Ordinære ansættelser

Ifølge forslaget til § 21, stk. 2, i det samtidig fremsatte forslag til lov om forældelse af fordringer (forældelsesloven), foreslås det, at indbringelse for en administrativ myndighed skal have foreløbig forældelsesafbrydende virkning, således at indbringelsen skal følges op inden 1 år efter afgørelsen, medmindre den almindelige frist først udløber på et senere tidspunkt. Indbringelsen for den administrative myndighed medfører en sådan foreløbig afbrydelse af forældelsen for begge parter.

Anmodning om genoptagelse fra en skattepligtig, jf. skatteforvaltningslovens § 26, stk. 2, og § 31, stk. 2, vil medføre foreløbig afbrydelse af forældelsen efter denne bestemmelse. Den skattepligtiges indbringelse af spørgsmål vedrørende skatteansættelsen for myndighederne vil også virke fristafbrydende for myndighederne for så vidt angår et eventuelt skattekrav for myndighederne afledt af en ændret ansættelse. Myndighedernes varsling af en skatteansættelse inden for de almindelige ansættelsesfrister vil derimod ikke efter disse regler have tilsvarende forældelsesafbrydende virkning. Hermed brydes den symmetri, der ellers karakteriserer fristerne for foretagelse og ændring af skatteansættelsen henholdsvis fastsættelse af afgiftstilsvaret og godtgørelse af afgift.

Det foreslås på den baggrund, at varsel om ansættelse af indkomst- eller ejendomsværdiskat eller fastsættelse af afgiftstilsvaret eller godtgørelse af afgift afsendt inden forældelsesfristens udløb medfører foreløbig afbrydelse af forældelsen i samme omfang, som hvis ændringen var foranlediget af den skattepligtiges anmodning om genoptagelse. Tilsvarende gælder, hvis ansættelsen henholdsvis fastsættelsen er foretaget inden forældelsesfristens udløb. Forældelse af krav afledt af ansættelsen indtræder herefter tidligst 1 år efter, at told- og skatteforvaltningen har givet meddelelse om afgørelsen.

Med forslaget sikres det, at der udløses en tillægsfrist på 1 år, uanset om ændring af ansættelsen sker på den skattepligtiges eller told- og skatteforvaltningens

initiativ. Samtidig sikres det, at den nuværende almindelige ansættelsesfrist på 3 år kan opretholdes.

Der henvises til lovforslagets § 36, nr. 4 (forslag til skatteforvaltningslovens § 34 a, stk. 2) og bemærkningerne hertil.

3.9.2.2. »Transfer Pricing«

»Transfer Pricing« sager er ofte særdeles komplicerede, tidskrævende og forudsætter udveksling af oplysninger fra udlandet. For at øge skattemyndighedernes mulighed for at sikre korrekt prisfastsættelse og dermed korrekt opgørelse af den skattepligtige indkomst ved koncernt interne transaktioner på tværs af landegrænserne (»Transfer Pricing«) er den ordinære ansættelsesfrist derfor i disse sager forlænget med 2 år, jf. skatteforvaltningslovens § 26, stk. 5.

Skatteministeriet finder det væsentligt, at de nuværende ansættelsesfrister på »Transfer Pricing«-området kan opretholdes. De længere ansættelsesfrister på »Transfer Pricing«-området, jf. skatteforvaltningslovens § 26, stk. 5, der udløber i det 6. år efter indkomstårets udløb, kan imidlertid ikke opretholdes, såfremt det afledte skattekrav undergives en 3-årig forældelsesfrist.

Det foreslås på den baggrund, at forældelsesfristen for krav afledt af en skatteansættelse vedrørende kontrollerede transaktioner foretaget efter skatteforvaltningslovens § 26, stk. 5, fastsættes til 5 år svarende til den forældelsesfrist, der i dag gælder for disse krav.

Der henvises til lovforslagets § 36, nr. 4 (forslag til skatteforvaltningslovens § 34 a, stk. 3) og bemærkningerne hertil.

3.9.2.3. Ekstraordinære ansættelser

I hovedparten af de tilfælde, hvor en skatteansættelse foretages uden for den ordinære ansættelsesfrist, vil forældelse i dag ikke indtræde allerede efter 5 år.

Krav afledt af en ekstraordinær skatteansættelse foretaget efter § 27, stk. 1, nr. 4, 7 eller 8 og § 32, stk. 1, nr. 1 og 4, er udtrykkeligt undtaget fra forældelse efter 1908-loven, jf. § 27, stk. 4, og § 32, stk. 4. Den 5-årige forældelsesfrist efter 1908-loven har endvidere normalt kun betydning i relation til krav afledt af en ansættelse foretaget efter skatteforvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 2, 3 og 6, og § 32, stk. 1, nr. 2, idet fristen som følge af utilregnelig uvidenhed hos fordringshaveren normalt vil være suspenderet i tilfælde omfattet af skatteforvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 1 og 5, og § 32, stk. 1, nr. 3, jf. 1908-lovens § 3.

Skatteministeriet finder, at det er en naturlig konsekvens af forslaget til forældelsesloven om kortere forældelsesfrister, at forældelsesfristen for de afledte